

פרוטוקול מס' 4/ד

סיעת ועדת הכספים

שהתקיימה ביום ג', י"ג חסון תשי"ו -
9.11.54, בטעה 08.45

ולשמונה:

- י. גורי - היו"ר
- ח. אריאב
- י. בדר
- א. ס. בניחובסקי
- ס. דיין
- א. הרצפלד
- א. כהן
- ק. לוז
- ח. למדן
- א. סטופ
- ס. קלטר
- ח. רובין
- ז. שפר

מוזמנים:

- ד"ר לנדאו - משרד האוצר
- מר קיסרון - משרד המספטים
- מר אייזנברג - מנהל בת"א-המספט
- ד"ר ברוס - נציג מט-הכנסה
- מר ספילבק - משרד האוצר
- מר ס. בזק - מזכיר הוועדה.

סדר-היום:

א. חוק הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה, תשי"א -
1951, צו בדבר מתן הנחה מסכום הארנונה
למוסדות ציבוריים;

ב. בנינים מסוכלים ובנייני-פאר

ג. מסכורת הסופטים.

א. חוק הארנונה לפיצוי נזקי מלחמה, תשי"א-1951

היו"ר י. גורי:

(קורא את סעיף 6 בחוק). בהתאם לסעיף 6
בחוק המקורי, מציעים, באישורה של ועדת
הכספים, צו בדבר ארבעה מוסדות ציבוריים. הניסוח הוא: גביה מרוכזת.

ס. דיין:

האם בהתיישובות אין נוהגים כך? הקיבוץ מסלם
בעד כל הקיבוץ, זכנ המוסב. גם כאן אין אתם
נובים מכל אחד לחוד.

י. בדר:

ומה בנוגע לחברת "מקורות"?

ד"ר לנדאו:

ל"מקורות" יש משרד מרכזי אחד. לרשות הפיתוח
לעומת זאת, ישנם משרדים מחוזיים מפורזים
בכל הארץ, המספלים בבודדים. רשות הפיתוח אינה בעלת הנכסים.

היו"ר י. גורי:

דברי-ההסבר הסובאים בסוף הצו אינם מסבועים
כתוב שלא נקבעו מוסדות אחרים, היות וגם
לא פנו ולא עוררו את המאלה. זה איננו ניסוח. אם הם באמת "מוסדות דומים"
כפי שכתוב, מדוע לא לנהוג בהם אותו דבר?

א.ב.

ד"ר לנדמן:

כאשר תתעורר השאלה בנוגע לאחרים - נבוא
שוב לפניכם.

ט. דיין:

השאלה היא: למה דוקא 6%, ולמה דוקא אותם
ארבעה מוסדות?

ד"ר לנדמן:

החיסוב הוא שזה עולה לארנובה 6% גביה.

ט. דיין:

בעיר או במושבה **אתם** גובה סכל פריט ופרט, מה
שאין כן בקיבוץ או במושב. אם למוסדות
גדולים אתה נותן 6% הנחה - הרי סלקיבוץ או מושב אפשר לתת 4% הנחה, למשל,
אני תובע, אפוא, בעקבות זאת לתת הנחות גם לריכוזים אחרים.

ס. קלטר:

אני תוכך בהצעתו של חבר הכנסת דיין. ישנן
חברות המסכירות דירות לא מסוג שרצו להסכים,
אלא מפני שהחלקה לעזרה סוציאלית על-יד מחלקת הקליטה של הסוכנות הכריזה
נותן לעשות זאת. גם להן צריך, לדעתי, לתת הנחה זו, אם כי עדיין לא פנו.

ק. לרנ:

אני סבור שזהו מסוג. אלה הם מוסדות מסלתיים,
ולמעשה זוהי העברה מכיס אחד לשני. הדבר נותן
רק יסוד לתביעות מרובות שאי-אפשר יהיה לעמוד בהן, מוסדות רבים וטובים.

י. בדר:

אני מתנגד להקלה כלשהי בשביל האפוסטרופוס.
לנכטי נפקדים. כי לאפוסטרופוס אין כל רכוש.
הכוונה היא לרכוש המוקנה לאפוסטרופוס, כלומר: לרכוש הנפקדים. אינני רואה
כל סיבה לשחרר את רכוש הנפקדים מתשלום ה-6%. אם לאפוסטרופוס אין כסף -
אפשר לדחות את התשלום, אבל לא לשחרר אותו.

מה שנוגע לעובדה שאין נותנים את ההנחה גם
למוסדות אחרים מסוג שהבעיה עוד לא נתעוררה - הרי אם השאלה היא רק
ש"הבעיה תתעורר" - אפשר לעורר אותה. אסור לדון בעניין כזה של שחרור
בצורה סודית כל-כך כפי שהדבר נעשה כאן, שרק ארבעה מוסדות זכו להנחה,
וכאשר ייודע הדבר למוסדות אחרים, וגם הם יבואו בדרישה, יגידו להם:
איחרתם. אמנם הייתה קרן מיוחדת למטרה זו, אבל היא נוצלה כבר.

ח. רובין:

אין לי שום התנגדות לרשימת ארבעת המוסדות
כפי שהוצעה. אבל יש לי ספק אם צריך להפעיל
את הסמכות שניתנה לשר על-פני החוק. זאת אינה הנחה מסתים. ארנובה היא
בעצם בלשון-חובה להסוד המבטח הוא סדר מסלתי. אינני רואה כל הצדקה
לתת הנחות לחלק מן המבוטחים.

ד"ר לנדמן:

כאשר הבאנו את הצעת החוק בדבר ההנחה, עסינו
בכך ליגליזציה של דברים שנעשו כבר. לפני מספר
שנים בא האפוסטרופוס לנכטי נפקדים בטענות שהיות והם מסלתיים טכונים
גדולים ואין הם מעמיסים על המסרד הכנת רשימות וסופות - טגיעה להם הנחה
מהוצאות הגביה. שר האוצר של אז - קפלן המנוח - בתוקף סמכותו אשר שהוא
מסכים לפורה. הם דרשו 10% - הוא הסכים ל-7%. מפקד הסדינה מצא שה-7% האלה
ניתנו ללא חוק ודרש שניבא ליגליזציה של הדבר. לכן **המבטח** זאת לחוק. אם
ועדת הכספים תדחה את הדבר הזה - האוצר לא יתנגד.

מה שנוגע לחברות-השיכון - הרי לפי החוק
החברות המלכנות אינן מסלמות. מסלם מי שקונה את הדירה. אם החברה היא
חברה להשכרה - הרי עליה לשלם, כי יש לה הכנסות, ואין זה מסנה אם הן
גדולות או קטנות.

לא הרי "מקורות" כהרי האפוסטרופוס לנכטי
נפקדים לצורך זה. רכוש האפוסטרופוס אינו שלו. הרכוש שיהיו לאנשים רבים
שגדם אחד מטפל בנכסיהם עכשיו. לכל אחד מהאנשים האלה נעשה חשבון אינדל-
בידואלי. החשבונות האינדלבידואליים האלה אינם קיימים במסרד כמו של
"סולל-בונה" למשל. האפוסטרופוס הוא רק המיופה-כח של הבעלים, לא הבעל,
ייתכן שהנוסחה היתה צריכה להיות אחרת.

מר קיסרנו:

אם אני מבין את הסעיף 31(א) נכון, הרי אין זה
מתפקידה של ועדת הכספים לקבוע את האחוז, אלא
רק לאשר מוסדות. שר האוצר רשאי לקבוע את גודל ההנחה - כסובן לא למעלה

סה-6% הנקבעו כטכסיטום. הסעיף היה צריך להיות מנוסח: "המוסדות המפורטים
טסה יהיו מוסדות ציבוריים לצורך הסעיף האמור", במקום כפי שהוא מנוסח
בצו.

היו"ר י. גורי:
גם אני אינני מסכים לכך המוסדות אחרים לא
יקבלו את ההנחה טחום שלא פנו, וזאת מבלי שתהיה
לי התנגדות לעצם העניין. הייתי מבקש רק לא לדבר על "קרן מיוחדת" למטרה זו.

יסנה מפסדות אחת לאשר את הרשימה, אבל לקבוע
הרשימה איננה סגורה, ולבקש את שר האוצר להביא לנו רשימה נוספת.

יסנה גם אפשרות שניה: להפתיח באיסור הרשימה
עד שתבוא רשימה נוספת של המוסדות שהנחה דוטה צריכה ויכולה לחול עליהם.
אני נוטה לקבלת האפשרות השניה.

ס. דיין:
יסנה גם אפשרות לבטל את הכל, ולבטל גם את
הסעיף 6 בחוק הנותן אפשרות זו.

היו"ר י. גורי:
טכיוון שנתעוררה השאלה - יש מקום לסיקול-דעת
נוסף מצד האוצר אם הסעיף הזה בכלל רצוי או לא.

הוחלט: לקבל את הצעת היו"ר ולהפתיח עד שהאוצר
יסקול את העניין שניתן.

ב. בנינים מסובללים ובנייני-פאר

ד"ר לנדאו:
לפני הפגרה דנה הוועדה באיסור בניינים מסובללים
ובנייני-פאר. נסארו פתוחות השאלות בעניין
ירושלים וחולון. בנוגע לירושלים לא הצלחנו להגיע להסדר, ואפילו הארצון
הארצי של בעלי-בתים התרעם עליהם. אולם הם פנו לוועדת הכספים ודרשו לסמוע
אותם. אולי כדאי שהוועדה תסמע אותם לפני שתחליט.

בנוגע לחולון, ביקרתי במקום אחרי התנגדותו
החריפה של חבר הכנסת הרצפלד. ביקרתי גם בביתו. טסח הבית שלו גדול בהרבה
מכל טסח אחר, כי לפני חדרים שלו יש שני סרותם נוספים. על-ידי-כך נהפך
הטסח שלו ליותר גדול ומסובלל.

א. הרצפלד:
יש אצלי שתי דירות, ולא דירה אחת עם שני
סרותים. אני נפגעתל טאד כסטדברים כך, ואני
טוען בכל תוקף שדברי הד"ר לנדאו אינם נכונים, אין לי דירה אחת עם שני
סרותים.

ד"ר לנדאו:
ברשימה החדשה נוספו כטה בתים, טברובם יש להם
צורות של וילות ומסעעטם בתים מסובללים.

היו"ר י. גורי:
אשר לירושלים - הדרך הטובה ביותר היא באמת
לסמוע אותם.

אשר לחולון - ברשימה הקודמת היה יתר והיה
חסיר. השאלה היא אם הרשימה הנוכחית מיישבת את הדבר, מסירה את היתר
ומסליטה את החסיר?

ד"ר לנדאו:
כן.

ח. רובין:
לדעתי הצורה המתאימה ביותר היא צקטת ועדת-
טסנה שתבקר במקומות. אני לא אזכל לאשר בתים
מבלי לראותם ומבלי לסמוע את דעת הנוגעים בדבר. ואני טציע זאת בתור כלל,
לא רק לגבי חולון. אני טציע להקים ועדת-טסנה בת 3-4 חברים לצורך זה.

א.ב.

אם ועדת הכספים תאשר את הרשימה כפי שהוגשה,
האם ייטו שיערער על ההחלטה יוכל לפנות

ג. ספר:

לוועדת הכספים?

לא. ביקשנו סדר האוצר להביא לידיעת האזרחים
סיס באפשרותם לערער בפני המשרד. אין אני תוסך
בהצעה להקמת ועדת-מסנה שתטפל בענין חולון.

הי"ר י. גורי:

בזמנו קיבלה הוועדה סכת טבעלי-הבתיים בכפר-סבא
המתרעמים על כך שהעריכו את בתיהם באותה הערכה
של בתיים ברחוב אלנבי בתל-אביב. אולי יש באמת להבדיל בין בית בכפר-סבא
לבין בית ברחוב אלנבי בתל-אביב?

ט. קלטר:

גם אלי פנו בעלי-בתיים, ואני פניתי לד"ר לנדאו
אשר סלח מעריך בוסף. התברר באמת שהיה הרבה סן
המקורות בהערכת הבתיים השונים באותו רחוב. אני מציעה שמשרד האוצר ימנה
ועדה מבין עובדיו שבפניה אפשר יהיה לערער על הערכה.

ח. למדן:

הצעתי בדבר הקמת ועדת-מסנה היתה כללית, ולכן
דוקא לענין חולון בלבד. מה שבוגע להצעת חברת
הכנסת למדן - הרי אין היא בהתאמה לחוק. בחוק אין אינסטנציה של ערעורים.
ברגע שוועדת הכספים מחליטה - אין היא יכולה להתחרט.

ח. רובין:

בדיון שהיה לפני הפגרה לא נתעוררה בעיה זאת
שעודר חבר הכנסת רובין. כתבתי אז שני סכתים
לטר האוצר. האחד: "הוועדה רסמה לפנייה את הודעת הד"ר לנדאו כי בכל מקרה
של ערעור מצד הנובעים בדבר על קביעת בניינים כבניינים מסוכללים או בנייני-
פאר, ידון מנהל המלווה בערעור, ויביא את מסקנותיו בפני ועדת הכספים, אם
לקבל את הערעור או לא."

הי"ר י. גורי:

מכתב שני הוא בקשר להחלטה שנתקבלה בוועדה
כי יש לפרסם בעתונות הודעה על כך. כלומר: אין זה אישור סופי. אלא לאחר
שתפורסם הודעה בעתון, והנובעים בדבר יערערו בפני מנהל המלווה, רק אז
יינתן תוקף סופי.

בפקודת הפרסנות ישנו סעיף האומר שכל מי שמוספך
על-פי חוק להתקין תקנות וכו' - רשאי לחזור

מר קיטרנון:

בו ולבטל אותן.

אבל אנו איננו מתקינים תקנות, אנו מאשרים אותן.
ואין אנו יכולים לחזור בנו מהאישור.

ח. רובין:

נפגעת מאד מהערתו של הד"ר לנדאו בענין דירות.
אני חוזר ואומר: יש לי שתי דירות, ולא דירה
אחת עם שני סרותים. חשבת שאחרי שיראה את דירתי, לא יגיד מה שאמר, ונפגעת
כאשר חזר על דבריו. אני מבקש מחברי הוועדה סליחה על התפרצותי מקודם.

א. הרצפלד:

לגופו של ענין: אין אני מציע ועדה. אולם אני
מציע ששני חברי הוועדה יבקרו ברחוב אבן-גבירול בירוסלים ססם ישנם שני
בתיים - מספר 10 ומספר 13 - שהם בנייני פאר, ויראו אותם.

כן אני מציע שוועדת הכספים לא תעסוק בדבר זה
כלל. אי-אפשר לקבוע דברים סבלי לראותם, ואנו לא נוכל לעשות זאת.

הי"ר י. גורי:

אשר להצעתך הסניה - אין אנו יכולים על-פי
החלטתנו להוציא מידינו את הסמכות הזאת. אבל
אנו עושים לדון על הצעת תיקונים בחוק.

אשר להצעה בנוגע לביקור - סמענו אותה, אולם
לא נחליט בענין ירוסלים לפני שנסמע את המסלחת.

מר קיטרנון:

להערתו של חבר הכנסת רובין: אחרי שקראתי את
פקודת הפירושים סתברר שאם ועדת הכספים אישרה
רשימה שהובאה לפנייה על-ידי טר האוצר - רשאי טר האוצר, שהוא הרשות המכריעה,
לבטל זאת, ולהביא רשימה אחרת, ואז ועדת הכספים תאשר את הרשימה הסניה. אולם
היזמה לכך צריכה לצאת ממנו.

ח. למדן:

הצעתי היתה שהאוצר ימנה ועדה שתסמך את התלוונות גם אחרי החלטתנו - ואז יוכל האוצר

להציע לנו סניף את הצעותיו.

ח. אריאב:

אני חושב שאפשר היה להסתפק בכך אילו היו ר' היה חוזר על המכתב שכתב לטר האוצר, וטר האוצר היה טאטר את תכנו. מכתב זה היה מספיק.

היו"ר י. גורלי:

אם כי טר האוצר לא ענה על מכתבי - הרי אם לא סלל אותם, ברור שקיבל את התוכן. אחרת היה מנצח. אולם אני סוכן לכתוב מכתב בוסף לטר האוצר, ולחזור על התוכן סניף.

אותה כפי שהיא.

ט. דיינ:

טבעי הדבר שהאוצר ירצה להחמיר. טבעי הדבר כמו-כן שהאדם הנדרש לתת קטה לו, והוא עומד על שלו. גם ועדה לערעורים אינה יותר מוועדה. אין לנו ברירה אלא לסמוך על המטסלה. אנו יכולים רק לקבוע גבולות מה זה "בניני-פאר" ומה זה בנין רגיל.

ד"ר לנדאן:

העבודה הזאת לא נעשתה על ידי. ישנם פקידים מומחים העושים את העבודה. אני אינני יכול להיות בכל פינות הארץ ולפתור בעיות. התייעצנו בכל מקום עם התאחדות בעלי-הבתים והמהנדסים שלהם ושלנו. פרסמתי בעתונות שוועדת הכספים קבעה נוהל כזה, ואנשים רבים פנו. האוצר לא יעלים, ולא עולה על דעתו לעבור ללא שיקול מחדש על התבגרות. אין לאוצר כל כוונה לעשות עוול ולגרוף כסף כסלא מגיע לו. אנו נבדוק כל אחת מהתלוונות. לעת-עתה, אם אדם מתלוונן לא גובים ממנו, אלא מחכים להביא תיקון לוועדת הכספים.

אני מבקש לאסר את הרשימה של חולון, לא להקים ועדות. אני גם יכול לפדסם בידיעה שכל מי שאינו מרוצה מהחלטה, יכול לפנות לאוצר. כל ענין שמיטהו יערער - נביא מחדש בפני ועדת הכספים. ועדת הערעורים בתל-אביב, למשל, אחרי שוועדת הכספים איטרה לבית מסויים 200% - קבעה לו 125%, אם כי זה לא בהתאם לחוק, אבל זה מראה על הגיטה.

היו"ר י. גורלי:

ישנן מספר הצעות. ישנה הצעתו של הד"ר לנדאן לאסר את הרשימה כמו שהיא. בתוספת שבמקרה ותבוא התנגדות - הענין יוחזר אלינו, אם בהמלצה לקבל את ההתנגדות, או לדחותה. הענין מתישב מבחינה מספטית.

ישנה הצעה סניף: הצעתה של חברת הכנסת חנה לטרן, שאינה עומדת בסתירה להצעתו של הד"ר לנדאן אלא בוסף לה: שהאוצר יבדוק את ההתנגדויות לא באורח אדמיניסטרטיבי אלא באמצעות ועדת ציבורית.

אני כשלעצמי מטליץ על ההצעה הראשונה, בתוספת התנגדות לרשימה. ישנו בית אחד בחולון שבו ביקרתי - ברחוב בלום מספר 26 - ואני יודע שהוא אינו בנין-פאר ולא צריך היה להכלל ברשימה.

י. בדר:

אם אתה מעורר בקודה אחת - הדבר מטיל בספק גם בתים אחרים. כי במקרה אתה מכיר בית אחד, אולם מי יודע אם הרשימה היא נכונה לגבי שאר הבתים?

היו"ר י. גורלי:

אינני טולל דעה זאת, אולם אני בכל זאת איני יכול להצביע בעד הכללת הבית הזה.

בקשר לנוהל בכלל, אמרתי כבר שאחזור על מכתבי לטר האוצר.

ח. רובין:

הצעתי בעינה עומדת: להקים ועדת-מסנה של ועדת הכספים אשר תבקר בכל המקומות. היא אינה מנוגדת לסום הצעה אחרת, אולם אם היא לא תתקבל - לא אוכל להצביע בעד רשימת חולון, ואבקש לסלוח לי בכל פעם את הרשימה הביתה כדי שאספיק לבקר בכל המקומות. כי אין אבי יכול להצביע על בתים שלא ראית.

הרוחלט: לקבל את הצעתו של חבר הכנסת רובין בדבר הקמת ועדת-מסנה של ועדת הכספים אשר תבקר בכל המקומות.

היו"ר י. גורי: אני מציע לוועדת-המסנה את החברים: רובין, בדר, למדן, אריאב.

ח. למדן: אני שוללת זאת, ואינני רוצה להסתחף בוועדת-המסנה.

היו"ר י. גורי: אם כן, החברים יהיו: רובין, בדר, אריאב, ואת החבר הרביעי אסלים אחר-כך.

הרוחלט: לקבל את הצעת היו"ר בדבר הרכב ועדת-המסנה.

היו"ר י. גורי: כל רשימה שתבוא, אפוא, תעבור קודם-כל דרך ועדת-המסנה אשר תבקר במקומות ותחליט.

ח. אריאב: לזה אני מתנגד. הוועדה צריכה לפעול רק אם תתעורר בעיה ויוחלט שאי-אפשר ליישב זאת במליאת הוועדה. אז תלך ועדת-המסנה ותבדוק. אם יבואו ערעורים - תבדוק אותם ועדת-המסנה, אולם לא טראס.

ח. רובין: אם אין ועדת-מסנה אשר תבדוק כל מקרה ומקרה, אני רוצה לקבל את הרשימה לביתי, כדי שאני אספיק לבקר.

הרוחלט: לקבל את הצעת חבר הכנסת אריאב לוועדת-המסנה תטפל בדברים שנתעוררו בספק. כמו-כן הוחלט שוועדת-המסנה תחזיר למליאת הוועדה בעוד שבוע-שבועיים את רשימת חולון, אחרי שתבדוק אותה.

ג. משכורת השופטים

היו"ר י. גורי: באחת הישיבות האחרונות בענין משכורת השופטים נתעוררה שאלה: ועדת הכספים, כאשר קבעה את משכורת השופטים, עמדה בפני אחת מסתי אפשרויות: או לקבוע משכורת בטיעור יותר נמוך ולהמשיך בשחרור חלק ממנה מס-הכנסה, או להעלות את משכורת השופטים על-מנת שאפשר יהיה לתקן את משכורתם שתואר להם אחרי ניכוי מס-הכנסה, הכל מתוך רצון להעלות את משכורת השופטים ולתקנה. ועדת הכספים בחרה בדרך השנייה. קיבלנו טבלאות והישובים שונים מהמסנה על מדור המשכורת במדינה, ועל יסוד החישובים האלה קבענו את משכורת השופטים. אולם הוברר שהמסנה על המשכורת חייב את הניכויים הללו על-פי תקנה זמנית שנתפרסמה בסעודה בקובץ התקנות 403 שבו נאמר: הועלתה המשכורת על 400 לירות ישראליות, ינוכה מס כפי שיורה פקיד הסוטה. החישובים היו מותאמים לתקנה הזאת. אחר-כך תוקן חוק מס-הכנסה בצורה שניתנו הקלות לחלק מהשופטים בדרגות הנמוכות ביותר. אולם לפי קובץ התקנות המבוסס על החוק המתוקן מתברר שיש בו פסקה האומרת: הועלתה המשכורת על 417 לירות, ינוכה המס המתאים ל-417 לירות בתוספת 700 פרוטה לכל לירה נוספת. לפי התקנה הקודמת היו מנכים 550 פרוטה על כל לירה למעלה מ-400 לירות. הפער הזה יצר מצב שהשופטים, בדרגותיהם הגבוהות, מקבלים פחות משכורת מאשר קיבלו לפי החישוב הקודם. למשל: נשיא בית-הדין העליון מקבל 42,690 לירות לחודש פחות מסקיבל קודם, שופט עליון מקבל 30,590 לירות פחות, וכו'. רק שופט-סלום מקבל ב-1,610 לירות יותר מסקיבל לפי החישוב הקודם. מצד מנהל בתי-המשפט באה, אפוא, פניה לבדוק את החישוב שנית, ולמצא לדבר תיקון.

כאן נתעוררו מספר שאלות יסודיות: על מה חייבת ועדת הכספים כלפי השופטים? ועדת הכספים קבעה בינואר-פברואר 1954 משכורת בטיעור מסויים. היא לא התחייבה שלא יחולו כל שינויים. אולם במקרה שלנו הענין אינו פשוט כל-כך. כי השינוי שבא לא בא כתוצאה משינויים בחוק, אלא קרה דבר שלא ראינו טראס, ואילו היינו רואים אותו

היו"ר י. גורי:

ייתכן שהייתם קובעת את מסכורת השופטים בסיעור כזה שלא היו נפגעים אחר-כך.

יחד עם זאת, נשאלת השאלה הטנייה: מה קורה אם ועדת הכספים רוצה באמת לתקן את הסגיאנה הזאת? ישנן מספר אפשרויות. ישנה אפשרות אחת: להעלות את המסכורת, ואז, כדי שניא בית-הדין העליון, למשל, לא יפגע - צריך להעלות את מסכורתו בערך ב-150 לירות, ואז תהיה מסכורתו כפי שהיתה לפי החישוב הקודם. לשופטים האחרים צריך להעלות את המסכורת בסיעור פחות גבוה, אבל ביכר גם כן. אין אני יכול להמליץ על אפשרות כזאת, מטעמים טובים.

אפשרות שניה, שגם היא אפשרות "בלתי אפשרית": שנציבות מס-הכנסה תמשיך לנכות טכל לירה שלטעלה מ-417 לירות לא 700 פרוטה, אלא 550 פרוטה, כפי שהיה עד החישוב החדש.

ישנה גם אפשרות שליטית: לא לעשות סום דבר, אלא להמשיך ולנכות. גם זה אינו פשוט כל-כך. אני מודה שאני נמצא במבוכה, ואינני יודע מה להציע.

ק. לוז: האם זה חשבון סופי של מס-הכנסה? מה יהיה החשבון אילו עשו חשבון סופי?

היו"ר י. גורי: מבחינה טעמית לגבי שכירים, החשבון הוא סופי.

ח. רובין: לדעתי האפשרות היחידה היא האפשרות הראשונה אותה הזכיר היו"ר: להגדיל את המסכורת ברוטו בצורה המתאימה. זוהי גם אפשרות אמיתית, נכונה, ואני מציע לקבל אותה. ישנה התמרסרות בין השופטים, ולדעתי מוצדקת. הם טוענים ויודעים שהובטח להם מסהו, ומתנהגים אתם שלא ביושר.

מר ברוט: לשאלתו של חבר הכנסת לוז: אם החוק לגבי שנת הסומה הבאה לא ישתנה - הרי הניכויים מראים את התמונה הסופית, לגבי שכירים.

י. בדר: אני חושב שעסינו סגיאנה רצינית - ואני תמכתי בדבר בשעתו - שאם כביטלנו את החלק החפסי ממס-הכנסה במסכורת השופטים, למרות שהנימוקים לכך היו נכונים, אם נלך לפי הצעתו של חבר הכנסת רובין - אנו עלולים להגיע למצב שהמסכורת ברוטו של השופטים תגיע למסדים רציניים ביותר, כדי שיקבלו מסכורת נטו כפי שנקבע. כמובן שלא ייתכן שכאשר חלה התייקרות, דוקא אז תרד מסכורתם של השופטים. לכן אני חושב שהפעם אין לנו ברירה אלא להעלות באמת את המסכורת.

ח. למדן: ישנה השאלה הפורמלית שעליה אין איס יכול לתת תשובה מוסמכת. כאשר הובאו לפנינו הלוחות - לא נסבענו לסכום מסויים שאינו ניתן להסתנות. ישנם דברים נוספים הספיעים על ההכנסה או אי-ההכנסה של השופטים, פרט לדיונים שלנו על מסכורתם. קראתי בעתון שהשופטים פטורים מתשלום עבור אספוז. זהו דבר נוסף שנתקבל אחרי החלטתנו על המסכורת. העצה שאני הייתי נותנת לשופטים - לאחר שהסרים ניתקו את עצמם מהקשר לשופטים צליל המסכורת - היא: לא להביא את השאלה, כי החוק פוגע באנשים נוספים, לא רק בהם. אני מציעה, אפוא, שהמזב ייסאר כפי שהיה.

ק. לוז: אני תוטר בהצעת חברת הכנסת למדן. כאשר קבענו את המסכורת ברוטו של השופטים, התחשבנו בנתונים מסויים במביל עבודתנו הפנימית. איס אינו יכול להעלות על דעתו טעם כל שינוי בחוקה נשנה את המסכורת.

היו"ר י. גורי: ברצוני לקרוא בפני חברי הוועדה סכתב שקיבלתי מהנהלת בתי-המספט בקשר לכך.

(היו"ר קורא את המכתב.)

ישיבת ועדת הכספים
9.11.54

היו"ר י. גוריי:

עד כמה שאני זוכר, אמרתי שאני סבור שוועדת הכספים תצטרך לסוב ולדון בעניין. כטובן שלא יכולתי להתחייב על דעת הוועדה שהיא תכניס תיקון בחוק. אם אמרתי יותר מזה - עברתי על הגבול. לא יכולתי כטובן להתחייב בסם הוועדה מה היא תפסוק.

מר אייזנברג:

הטבלה החדשה של 700 פרוטה אינה פוגעת למעשה בסכירים אחרים, אלא רק בשופטים. מכיוון שהטבלה הקודמת היא עד 400 לירות. ודרגה זאת נוגעת רק ל-43 שופטים מחוזיים ועליונים, כי גם שופטי-שלום אינם בכללים בטבלה זאת. על-ידי הגדלת מסכורתם של 43 שופטים אלה, לא יפגעו כלל סכירים אחרים, והדבר לא יטפיע עליהם.

כאשר קבעתם בסעתו את מסכורת השופטים, כבר היה מונחת בפניכם ההצעה החדשה, וצריך היה לקחת זאת בחשבון ולסדר לפי זה את הטבלאות. אילו היו עושים זאת אז - לא היינו צריכים לבוא עכשיו לפניכם. ההנחה הייתה צריך להיות הבדל בין הדרגות של השופטים, ואז קבעתם 25 לירות. אם לא תוסיפו את הברוטו ל-43 השופטים האלה - יצא שאין מטעם הפרש בין מסכורתו של נסיא בית-הדין הממונה לזאת של שופט מחוזי או שופט שלום ראשי.

(11.15)

(אחרי-כן רשמה ע.ע.)

(לפני כן רשמה א.ב.)

ע.ע.

(המשך)

מר אייזנברג:

אנו עומרים על כך שיהיה הפרש בין דרגה לדרגה. אנו מציעים להגדיל את משכורות השופטים ברובן במידה כזאת שלאחר הניכויים ישאר הפרש מתאים בין דרגה לדרגה. כמובן, אם בעתיד יתקבל חוק שיחייב את כל האזרחים לשלם יותר מס-הכנסה, חוק זה יחול גם על השופטים, אנו מציעים להשאיר את משכורתו של שופט שלום כפי שהיא, ולקבוע הפרש של 25 ל"י בין דרגה לדרגה.

היו"ר י. גורי:

לפני קבלת החלטה בענין זה אני זקוק לאפשרות של שיקול דעת, ועל-כן אני מבקש לדחות את ההחלטה לישיבה שתקיים מחר או לישיבה שתקיים בשבוע הבא.

הוחלט לדחות את הסיכום בענין משכורות השופטים לישיבה שתקיים ביום ד', או לישיבה שתקיים בשבוע הבא.

א.מ. גוניחובסקי:

אני מבקש להכניס לסדר-יומה של הוועדה את הדיון בענין העלאת המכס על ייבוא בשר.

ח. רובין:

אני מציע לקיים דיון בענין חנויות הסקריו בכלל, ואני מציע להזמין לדיון זה את שר האוצר ואת שר המסחר והתעשייה.

העברות מטעיה לסעיף:

תקציב משרד ראש הממשלה (מס' 3719 - 04-01-10)

ח. רובין:

במידה שאני מכיר את החוק, שר האוצר צריך לבקש את האישור להעברות.

היו"ר י. גורי:

אם מכחינה פורמלית, יש צורך בחתימת שר-האוצר על בקשת האישור להעברות, אבקש להחליף את המכתבים.

הוחלט לדחות את האישור עד לאחר זמינת נציגי האוצר.

תקציב משרד האוצר (מס' 3734-05/01/12)

ג. ג. ג.

תקציב משרד האוצר (מס' 3580-05/01/12)

א.ו.ר.

תקציב משרד האוצר (מס' 3617-05/10/12)

א.ו.ר.

ע.ע.

העברות בתקציב מסרד הבריאות (מס' 07/01-556) (מס' 07/01-3646)
(מס' 07/01-3736) (מס' 07/01-3691)

אנלי מציע לטפוע בענין זה הסברים
כנציגי מסרד הבריאות.

ח. רובין:

לאחר שנסטע הסברים מנציגי מסרד האוצר
והם לא יניחו את דעתנו, נוכל להזמין
את נציגי מסרד הבריאות.

הינ'ר ל. גורלי:

הוחלט לדחות את האיסור עד לאחר שמיעת
הסברים מנציגי מסרד האוצר.

העברות בתקציב מסרד הפיתוח (מס' 19/01-3618).

הוחלט לדחות את האיסור עד לאחר שמיעת
הסברים בענין הגדלת סעיף ההענקות
לעובדים להבראה ונופט.

העברות בתקציב מסרד התחבורה (מס' 22/01-651)

הוחלט לדחות את האיסור עד לאחר שמיעת
הסברים מנציגי מסרד האוצר.

העברות בתקציב מסרד התחבורה (מס' 22/01-3644)

הוחלט לדחות את האיסור עד לאחר שמיעת
הסברים, האם גם מסרד האוצר תומך
בדרישה הנ"ל.

העברות בתקציב מסרד הנואר (מס' 07/01-3645)

הוחלט לדחות את האיסור עד לאחר שמיעת
הסברים מנציגי מסרד האוצר.

(הישיבה נועלה בשעה 11.45)